

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2026-08-12
Besvaras senast
2026-08-26

Till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

2025/26:993 Islamiska republiken Irans påverkan i Sverige

Den svenska handfallenheten inför Imam Ali Islamic Center i Järfälla är inte bara ett administrativt misslyckande; den är ett strukturellt problem som underminerar förtroendet för statens förmåga att skydda sin egen suveränitet.

Säkerhetspolisen har i ett ovanligt konkret yttrande konstaterat att den iranska regimen använder Nordens största shiamuslimska center som plattform för underrättelseverksamhet och annan säkerhetshotande verksamhet riktad mot både Sverige och den iranska diasporan. Ledningen bedömdes vara medveten om detta. Chefsimamen utvisades. Bidrag har delvis återkrävts. Ändå fortsätter verksamheten. Arbäven-promenaden arrangeras öppet. Skattemedel har under lång tid flödat via Myndigheten för stöd till trossamfund och MUCF. Lokala politiker som försökt begränsa kommunens engagemang har utsatts för hot och trakasserier.

Detta mönster avslöjar en djupare handfallenhet. Religionsfriheten är en grundläggande rättighet, men den är inte absolut. När en religiös institution enligt säkerhetstjänsten fungerar som verktyg för en främmande diktators underrättelseapparat upphör den att vara enbart en fråga om tro. Den blir en fråga om nationell säkerhet, om skydd för dissidenter och om principen att svenska institutioner inte ska subventionera främmande makters påverkan. Ändå bemöts Säpos bedömning med byråkratisk tröghet: delvisa återkrav, fortsatta dialoger och en uppenbar ovilja att dra de fulla konsekvenserna. I Tyskland har motsvarande Irankopplade miljöer stängts. I Sverige förblir verksamheten intakt.

Handfallenheten bottnar i flera sammanvävda faktorer. För det första en juridisk och politisk rädsla för att framstå som inskränkande av religionsfriheten, trots att lagstiftningen redan ger utrymme för att ingripa mot verksamheter som hotar rikets säkerhet. För det andra en fragmenterad myndighetsstruktur där SST, MUCF, Migrationsverket och Säpo inte tillräckligt snabbt eller kraftfullt samordnar sina åtgärder. För det tredje en långvarig politisk kultur där varningssignaler om utländsk påverkan via moskéer och föreningar systematiskt tonats ned, tills konsekvenserna blir omöjliga att ignorera. Resultatet är att den iranska regimen nätverk kan fortsätta verka på svensk mark, medan svenska skattebetalare finansierar delar av infrastrukturen och vissa exiliranier lever under konstant hot.

När en säkerhetstjänst pekar ut en konkret plattform, när en imam utvisas, när bidrag delvis återkrävs och verksamheten ändå fortgår oförändrad, är det inte längre en fråga om bristande information. Det handlar då om att mer behöver göras.

Mot bakgrund av ovanstående önskas justitieminister Gunnar Strömmer svara på följande fråga:

Avser ministern och regeringen att vidta några åtgärder för att svenska myndigheter ska agera för att skydda rikets säkerhet när en av Säpo utpekad plattform för iransk underrättelseverksamhet fortsätter att bedriva öppen verksamhet och motta offentliga medel, och i så fall vilka?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Linda Utterberg